

Chuyện Quên Chết

Tác Giả: n.h.h

Thứ Sáu, 13 Tháng 8 Năm 2010 06:36

" Tôi không bao giờ chấp nhận bất án tặc là KHÔNG CHẬP NHẬN QUÊN CHẾT ! "

Các bạn.

Sáng nay khi nghe bạn tin đầu tiên của Đài Á Châu Tự Do, tôi hết sức khâm phục sự sáng suốt của Luật Sĩ Lê Thị Công Nhân khi nghe cô tuyên bố :

" Tôi không bao giờ chấp nhận bất án tặc là KHÔNG CHẬP NHẬN QUÊN CHẾT ! "

Xin kể vài chuyện về giai đoạn (1980-1985) này để các bạn rõ thêm về tình cảnh của những người "tạm thời" như chúng tôi trong thời gian bị quên chết : Công An Phụng sự bắt người bị quên chết mỗi ngày trình mặt của số, ghi rõ tên người làm những việc gì trong 24 giờ, không được sót một phút nào ! Thành ra có rất nhiều chuyện cười ra nước mắt.

Bạn hãy thử nhớ mặt người trong 24 giờ một ngày, không được ra khỏi cửa, vì chúng ta có quy định công dân, nên ra khỏi cửa một buổi là phải xin phép, (trừ 1/2 giờ đi buổi ngày ra Công An Phụng sự để đóng dấu xác nhận) và phải ghi tất cả những hoạt động trong ngày xem sao.

- Tôi 11 giờ đêm tới 7 giờ sáng (8 tiếng): NGỒ - Anh không được phép ngủ lâu hơn, nếu không sẽ bị phê bình LỖI BỊ NG !

Vẫn còn tới 16 tiếng để ngủ (!) phải ghi rõ trong sổ quên chết :

- Ông nào trong thời gian quên chết cũng không thể báo cáo và các kẻ SỰ CH SỰ (dù thời gian trong trại Cải tạo cũng ... ít khi thấy các ông này tạm rảnh). Vì trong sổ mỗi ngày mỗi ngày dùng đến 2 tiếng để ngủ để TẠM và LỖ ! Tôi không dùng chữ "lỗi mẫn" đâu ! "Cách mạng" rất ghét những chữ để mùi "tiểu tư sản" như Vợ Sinh, hay Đói đói, Tiều tuyền (Có lỗi để tránh sự trùng lặp với hai chữ ĐỐI TÁO và TIỂU TÁO là những bộ ăn phở với các ông lớn (!).

Những tạm thời mà vẫn còn đến 14 tiếng, làm gì để viết vào đây ?

- Mọi ông bạn tôi, Ông nào chúng ta có Vợ cũng sự trở nên các kẻ HIỂU THỂ O !

Vì phải dùng chữ 6 tiếng mỗi ngày để SĂN SÓC BỐ MẸ, mặc dù chúng ta biết săn sóc cái gì, vì chúng ta có hồ sơ, chúng ta có tem phiếu thực phẩm, nên chính bố mẹ tôi là người XỬ P HÀNG mỗi ngày vài tiếng để chúng ta hàng ngày hàng tháng để mua NHỮNG U PHỒM cho con ăn !

Mà dù có săn sóc thật, vẫn còn trở lại 8 tiếng !

- Ông nào để thân mà bố mẹ đã chết thì mặt thật là khổ, vì chúng ta biết ghi vào trong sổ 6 tiếng để dùng làm gì. Những dù sao cũng còn để họ những ông đã có vợ ! vì phải dành để SĂN SÓC Vợ, dù bà vẫn đang bị quên chết ngoài "chợ trời" kiếm miếng ăn để nuôi chúng ! chúng ta có bộ nhớ họ gì để phải săn sóc tới 6 tiếng mỗi ngày !

Mà viết thì có khi lại bị Công an phê bình " Anh S... NG và KH... E thì t! "

- Nh... v... y... m... t... ngày anh "săn sóc" bà ... y... bao nhiêu ... n ?"

Nh... ng... săn sóc... v... đ... n... 6... ti... ng... m... t... ngày mà th... i... gian... tr... ng... v... n... còn... nhi... u... quá ! Giá mà có m... t... chút... v... n... t... c... thì còn " bi... " thêm là làm... v... n... vài... ti... ng... , vì... n... u... c... m... thì không th... kéo dài... đ... n... vài... ti... ng... đ... c... vì có gì... đâu mà... n... u... , ch... ng... l... lu... c... vài... c... khoai... l... i... m... t... vài... ti... ng... ! Làm gà thì là chuy... n... tuy... t... đ... i... không... x... y... ra vì trong Xã H... i... Ch... Nghiã... gi... t... m... t... con gà là ph... i... xin... phép ! ch... khi nào có... đám... c... i... ho... c... đám... ma... m... i... đ... c... ch... p... thu... n... !

Nh... ng... ch... ng... l... ngày nào cũng... l... y... v... ho... c... mang... ng... i... thân ... đem... chôn !? Đành... ph... i... ghi... v... v... n... là... đ... c... sách... báo... , nghe... đài ... đ... h... c... t... p... chính... sách ! Nh... ng... đ... c... sách... báo... thì cũng... nguy... hi... m... l... m... , vì th... nh... tho... ng... Công... an... khu... v... c... s... đ... t... kích... đ... xem... anh... đ... c... sách... nh... ng... sách... báo... gì... có... ph... n... đ... ng... , đ... i... tr... y... hay... không ?

Ông... b... n... tôi... đ... n... kh... , s... ng... m... t... mình... vì... ch... ng... có... cha... m... mà... v... thì... đã... v... t... biên... , l... i... không... đ... c... đi... ra... kh... i... nhà... , nên... nh... ng... bu... i... "chi... u... bu... n... len... lén... tâm... t... " ông... ph... i... "t... ... s... ng... b... ng... tay" ! Nh... ng... ch... ng... l... l... i... ghi... kho... n... này... trên... s... báo... cáo... hàng... ngày... , nên... đành... ghi... đ... ói... đ... m... c... t... 4... gi... t... i... 6... gi... : đ... c... báo !

Ch... ng... may... cho... anh... ta... , Công... an... khu... v... c... th... y... anh... "đ... c... báo" nhi... u... quá... nên... ki... m... tra... đ... t... xu... t... !

- "Đâu... , anh... cho... tôi... xem... anh... đ... c... báo... gì... !"

Ông... này... v... n... nhất... , cu... ng... quà... bèn... rút... ngay... t... báo... Nhân... Dân... cu... i... chân... gi... ng... Nh... các... c... x... a... th... ng... nói:

- ... đ... i... này... , n... i... ti... ng... quá... ch... a... ch... c... đã... s... ng... !

Tôi... th... y... là... qu... đúng... nh... v... y... ! Th... i... gian... 79... , 80... Vi... t... Nam... có... m... i... m... t... t... báo... Nhân... Dân... , ngày... nào... trên... đó... cũng... có... hình... Bác... H... c... i... c... i... . Nh... ng... th... i... bu... i... "ng... i... khôn... , cu... khó" , nên... sáng... nào... cũng... th... y... hình... Bác... đ... y... c... u... tiêu... công... c... ng... ! Công... an... t... c... l... m... nh... ng... ch... ng... làm... gì... đ... c... , ch... ng... nh... c... rình... "nhân... dân... lao... đ... ng... " c... đêm... thì... còn... gì... là... uy... tín... cu... Đ... ng... ?

Th... là... h... u... qu... m... i... vi... c... do... " nhân... dân... lao... đ... ng... " gây... ra... thì... ông... b... n... tôi... l... i... lãnh... đ... , vì... khi... anh... ta... đ... a... ra... t... báo... mà... trên... m... t... Bác... H... còn... l... y... nh... y... ch... t... nu... c... do... anh... m... i... "v... b... n... đ... " ! Th... là... ông... b... n... tôi... b... b... t... kh... n... c... p... v... tôi... " không... tôn... tr... ng... Lãnh... T... " ! T... i... này... t... hình... nh... ch... i... !

Nh... ng... đ... i... có... s... , các... b... n... ,

Ông... b... n... tôi... m... i... bu... i... chi... u... hôm... tr... c... b... Công... an... còng... và... c... m... súng... ng... đ... t... đi... nh... ph... m... nhân... đ... i... hình... thì... ngay... sáng... hôm... sau... l... i... đ... c... Ch... t... ch... và... Tr... ng... Công... An... Qu... n... lái... xe... đ... a... v... t... n... nhà... nh... m... t... "Đ... i... ân... nhân" !

Lý... do... khá... là... bu... n... c... i... , trong... đêm... anh... b... n... tôi... b... nh... t... t... tr... i... t... m... giam... cu... Qu... n... thì... đ... c... m... t... anh... Công... an... tâm... s...

Chuyện Quê Nhà

Tác Giả: n.h.h

Thứ Sáu, 13 Tháng 8 Năm 2010 06:36

- Mọi công việc hiện nay đình trệ, vì tất cả các ông lớn trong Quê nhà đang bị bệnh tật : "uống cà phê đen mà ... đá ra cà phê sữa, đau nhức lắm !"

Hầu như cuộc hiện hành quân hiện cấp bài trừ nạn xã hội ... "Ngã Ba Chú Á". Cái may của ông bạn tôi là nhà còn có một nhu cầu Trại sinh ! Nhờ có bà vợ giỏi việc. Hoá ra cái mặt Bác Hồ dù dính các thói quen xấu không quan trọng bằng "con chim" của ông Chàng Trại sinh Quê nhà đang "chạy ... mất" !

Bên cạnh là nhờ giúp hai ông này ít viên thuốc Trại Sinh mà không những đã thoát chết mà lại được miễn luôn màn trình diễn mỗi ngày và được .. trại quyên công dân, vì lý do "có công với Cách Mạng" ! Té ra muốn làm công dân nước CHXHCNVN thì chuyện khó gì, chuyện có thuốc trại sinh.

Riêng Tôi thì cũng may không kém ! Ngay khi được thả vợ thì tôi đã "chạy chết" được một vài năm làm vợ, nên không phải lên Công An trình diễn mỗi ngày vì đã được cấp quan chức quen "trách nhiệm" 8 tiếng lúc ban ngày !

Nhưng vợ còn 8 tiếng ban đêm, cần phải báo cáo ! Lúc đó tôi lại chia sẻ với bạn bè ! Chuyện như tôi phải biết chuyện của ông bạn tôi báo cáo ngày nào cũng "t ... diễn bình" thì sao nào mà chịu thôi vì không bằng chuyện ăn mỗi ngày một củ khoai vài củ rau muống ! Rồi may là trong nhà tôi có mấy anh em đi thoát nên được 2 chiếc xe Honda, và nhờ "cúng đường" cho Trại sinh và phó Công an Phường, nên tôi thoát được khỏi "trình diễn" hàng ngày mà ngược lại hai ông này lại phải "trình diễn" tôi ! Chuyện phải kể, các ông trình diễn tôi mỗi khi cần tiền để xăng hoặc xe hơi, cần tiền sống !

Ông Nội tôi xem TV Viettel, ngày tôi còn bé, ông Nội tôi sau khi xem lá số của tôi đã phán :

- Thế này sao lắm vì không ông lớn phải "chạy" nó ! và được biết là Cháu có đản ... 3 đời và ! và Cần phải hạnh phúc khỏe :

- Con hiện cha là nhà có phúc !

Nghiêm lại thì thấy đúng tất cả bạn bè, dù rằng đản năm 32 tuổi tôi vẫn "trại thân cấp" !

Xin kể lại câu chuyện:

Yên tâm được về một an ninh không kém, không có việc làm thì lại là công việc chuyện rúc rỏi ! vì có Saigon vào không năm này chưa có một câu chuyện duy nhất: VỐT BIÊN. Đi làm mà hầu xe đản trại một chút là đã có tiếng xì xào: hay là ông bạn "biên" rồi ? Nếu đản số trại không một tiếng là ông Giám đốc cấp quan sát phóng ngay đản nhà mình để "xem tình hình !" chưa có cách nào mà xin phép đi "xuống bãi" một cách hợp pháp chưa nói gì đản chuyện vượt biên. Không "cái khó, LỚ cái khôn !" nhờ mấy cái xe Honda cũ này mà Trại sinh Công An Phường lại bị yểm cho tôi :

- Anh cần làm đản xin cấp việc, rồi tôi sẽ cấp giấy phép cho anh đi hàng tuần trắng một một tuần !

"Ngày hôm p hôn, tôi m c đ ... bà ba "

Th y còn hào hùng h n c "M u tím Hoa Sim" cu H u Loan!

Quan khách đ c m i là " toàn b "Công An Ph ng Tôi là " Chú r " còn "Cô dâu" là m t cô b n quen s s , đ đ nh đi chung chuy n t u v t biên ! Đ i di n Quan viên hai h thì chúng tôi ph i thuê m y Ông Phu xe Xích Lô và ch bán h t v t l n quen bi t t lúc còn nh , nói vài câu ra m t trong khi tay c m t gi y phép xin đi đ ng v Vĩnh Bình, cho đôi tr v ra m t b m "cô dâu" !

Nh ng s cu cô " v c " cu tôi may ! Cô y đi thoát trong khi tôi ... l t u !. Thua keo này b y keo khác ! tôi l i làm "đám c i" v i cô th hai Công an Ph ng m ng l m vì c th y m t tôi là c b n l i có m t ch u nh u "xôm t " ! Mà l i không t n ti n m ng .

Nh ng r i đầu l i vào đó, cô "v hai" cu tôi cũng l i đi thoát mà tôi v n còn k t l i, có l cái "nghi p" b qu n ch ch a đ t ! Nh ng cái tính n nghiã cu ng i mình th t là cao! C 2 cô v "h " cu tôi sau khi đi thoát v n th nh tho ng g i chút quà v cho ông ch ng dù là "áo anh ch a ... gi t m t l n" ! Đ c bi t là khi s ng trong m t xã h i "không ai tin ai" thì con ng i l i r t tin "đ đoan" ! Sài Gòn lúc đó th y bói nhi u vô s k và ch nhìn th y khách là th y bói đoán "trúng phúc"

- Đ tôi nói tr c, đ n xem đi có thoát hay không ph i không ? n u tôi nói sai thì không l y ti n!

Nh hai cô v "h t" cu tôi đ u đi thoát mà tôi b ng đ ng thành "n i ti ng ... HÊN" ! đ n n i có m y bà đ ngh tôi đ ng ra làm đám c i "gi " m t l n n ã, bao nhiêu chi phí "đ ng gái " lo h t ! K ra r chán, vì n u nh "s hên" cu ông ch ng "h " là tôi mà đi thoát thì vài ch c chai r u v i vài mâm xôi gà có đáng là bao ! Đã có m t l n vì lòng "nhân ái", tôi đã đ nh nh n l i đ ngh làm đám c i v i m t bà n ã đ t xác nh n xem nh ng ..."ng i đi qua đ i tôi" có hên th t hay không ? Nh ng cu i cùng l i thôi! vì bà này h n tôi g n m i tu i mà đã có hai đ i ch ng vì có s ... "sát phu" ! N u mà bà y thoát thì ch c tôi không thoát ! EM ...CH D ! !

Tôi v n mong c , có m t nhà văn nào dù ch a t Vi t c ng bao gi , giúp tôi vi t l i nh ng chuy n này thì ch c cũng đ c m t cu n sách đ y b ng c " ONE DAY IN THE LIFE OF IVAN DENISOVICH " cu Aleksandr Solzhenitsyn !!!

Có m t ông Bác Sĩ hi n đang hành ngh bên B c Âu, v a là b n v a là "th n t ng" c a tôi, còn hành đ ng ... "cao c ng" h n n a trong th i gian qu n ch !

Ông Bác sĩ này thu c l i không nh ng "đ p trai, con nhà gi u, h c gi i" mà l i "văn võ song toàn" ng i to l n, Đ nh đ ng Tae Kwon Do. Th i gian còn trong tr i C i T o, nh ng công vi c n ng nh c nh "c a cây, vác c i" ông đ u đ tay cho tôi vì tôi v n không đ c kho l m. Nh ng h n th n a là b n tính ngang tàng ki u Anh Hùng L ng S n B c ! Khi ra kh i tù, anh xin đ c vi c làm m t Ch n Y Vi n Qu n, công vi c hàng ngày là khám b nh cho dân lao đ ng !

Chuy n Qu n Ch

Tác Giả: n.h.h

Thứ Sáu, 13 Tháng 8 Năm 2010 06:36

